

[Transcript] 112 For Venskaber / HVOR MEGET MÅ JEG BLANDE MIG?

Podcasten er sponsoreret af dig og mig, Hors Mobilselskabel Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
Jeg kan i hvert fald genkende kende, at jeg var yngre, blandet mig meget mere.
I mine venind og relationer, end jeg gør i dag.
Der vil jeg sige alt.
Altså, jeg er nogensinde noget hørt, og hører det.
Og selv fuldstændig uddokumenteret rykter.
Fordi jeg havde en eller anden ide om, at sandhed fremfor alt, eller ærlighed fremfor alt,
og total gennemsigtighed, og at jeg er den bedste mulige venne,
hvis jeg altid fortæller dig alt, hvad jeg ved.
Kærester kommer og går.
Venskaber består.
Der har jeg i hvert fald hørt.
Derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Du kan genkende følelsen af, at venskaber kan være både den stærkeste,
skrøbliste, bedste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg for eksempel både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogen jeg helst vil glemme.
Venskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere.
Og vennefalskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne her podcast,
en slags venskabsambulance,
hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine vennskaber,
og måske forhåbentlig sæt blive venner undervejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jenssel.
Du lytter til 112 for vennskaber.
Velkommen til.
Hej.
Hej Maria.
Velkommen til studio.
Hvad har du lyst til at sige?
Tak for det.
Jeg vil gerne lige starte med at fortælle noget, som jeg har i glædet mig til at snakke om.
Nå.
Kan du huske, at vi havde et venindebå's spørgsmål på et tidspunkt, som hedder
Hvad er din guilty pleasure?
Guilty.
Guilty pleasure, og vi vil...
Hvorfor siger du til sådan?
Jeg føler jo ikke, at jeg siger det sådan.
Jeg føler, at jeg siger guilty pleasure, og så siger du guilty.

Nå, har du ikke været til at snakke før eller hvad?
Det sagde du også i sygstavsnet, Prie.
Ej, uske.
Det lyder som om, at du er en mugske, når du siger det.
Ja, men det føler jeg...
Det kunne jeg godt fornemme også, sidste du synes.
Og jeg hører det ikke sådan, men jeg må jo...
Nu skal jeg jo klippe det, så kan jeg jo høre.
Jeg kan jo spille det meget langsomt.
Guilty.
Ej, prøv at høre, det er heller ikke for at drætte.
Det var fordi du lød nu, du.
Jeg kan godt tage det.
Godt.
Det er jeg rigtig klok for.
Altså, vi skal ikke næste afsnit.
Det er altså den ene.
Jeg synes faktisk, at det betyder, at vi snart har noget, vi kan snakke om, som er gået galt.
Ja.
Det lærer man også meget af.
Ja, ja, det gør vi.
Og kommer til dig på en anden, og jeg synes, det er langt så.
Jeg synes, det er så dejligt, at vi ikke gør det længere.
Nå.
I hvert fald, det jeg ville sige, det var, at vi havde det her,
Vnindebørg Spørgsmål, og vi sidder og hjæppede rundt i det i 20 minutter,
og havde ikke nogen guilty pleasures.
Nej, du har fået noget inden.
Jeg har fået en guilty pleasure.
A guilty pleasure.
Jeg har fået en guilty pleasure.
Okay, okay.
Hvad er det?
Du har fået en.
Det er også interessant, hvad der er med en pludselig får en.
Ja.
Hvorfor?
Det er fordi, at jeg begyndte at lytte til podcasten Kasper Ringer til Frank på Putty Mode.
Og det er en guilty pleasure.
Jeg har godt lagt mærke til, at du den kører i bilen, da jeg kom ind sidst.
Ja, det gjorde den, og den kører hele tiden.
Jeg går faktisk i seng til dem.
Altså, jeg lytter til den, jeg skal sove.
Jeg lytter til den, jeg skal bo.

Hvorfor?

Jeg føler, at jeg har fået forageret 60 nye klonavsnit.

Og jeg elsker klon.

Ja, det gør jeg også.

Jeg har set klon hver gang jeg har fået barsel.

Det er ligesom vores barselsserie, Maja Pelle.

Så vi sidder og ser det sammen i mænden,

så jeg sidder og har armet den helt siddelige barsel lige, når jeg er født.

Så har vi bare set klon, og vi har set alle sæsongerne.

Så vi har i hvert fald set dem to gange over alle filmene under barslen.

Men vi har også set den ene gang før, at vi overhovedet fik børn.

Og det er sådan noget af det eneste.

Det er varfor noget, der kan få mig til at grine højlgt.

Og jeg elsker at kunne tænke, at der kan få mig til at grine højt.

Altså det kan være så svært at komme til at tænke,

som ikke bare er samtaler med ens venner eller ens kæreste,

men ting, man ser i fjernsynet og sidder og sådan rigtig grine.

Og sådan har jeg dem klon, og jeg synes det er så genialt.

Jeg synes, det er så sjovt, at jeg kan komme til at tænke på noget,

og så bliver jeg helt varm i kroppen igen, og sådan.

Den gang det fra kan.

Så finder jeg den her podcast.

Premissen er lidt, at de faktisk snakker om mulige senere i klon.

Altså de venner ideer med hinanden, hvor de har oplevet et eller andet i deres liv,

og så kunne det her ikke, hvis man gjorde det sådan og sådan,

være sjovt i klon.

Så man kommer lidt ind i deres brainstorm af at udvikle,

hvis nu der skulle komme med en ny sæsonklon.

Det er fantastisk. Jeg griner og griner og griner, synes det er rigtig sjovt.

Det starter ud med, at der er 40 % noget, jeg synes er rigtig sjovt,

20 % bare virkelig anti-woke,

hvor jeg prøver sådan at ignorere, at det er lamm.

Jeg spola lidt videre, og kommer igen til noget rigtig sjovt.

Hihhi, det var det sjovt.

Du er jo blevet junkie?

Det er blevet podcast junkie.

Du er blevet afhængelig efter de her højk ring, du har fået.

Ja, men jeg føler også, at jeg jo,

på en eller anden måde, hvad det er udtrykket er, at jeg køber mine principer.

Altså, jeg føler, at jeg støtter et foretagende, fordi jeg er tilfældst for god krig.

Og hele min feministiske agenda ryger bare direkte ud til højre, fordi jeg vil bare gerne sidde her og fnise hver måned.

Sammen med Casper Frank, ikke?

Jeg har jo krigent højlgt på vejene her.

Jeg krigner jo ikke mere nu.

Jeg krigner under, at vi fortæller en fucking show-historie om, at Casper har fundet en eller anden gruppering for rige svenske kvinder, som hedder Vindusgruppen.

Og som handler om, at det er kun af kvinder, der har over 250 vinduer i deres hus, der må være med, og det er en måde at eksplodere færdige mennesker fra deres fællesskab.

Og de så brainstormer på, at Casper vil være med i det her kvindefællesskab.

Og han kun har 249 vinduer og begynder ligesom at bygge det sidste vinduer, bliver taget i snud, og der er alt muligt, og jeg krigner hele vejen og havrer, synes det er så sjovt.

Og så begynder de at snakke om det der med blå til drengene, lyser rødspirerne og hverden skal stå stille.

Og så falder jeg fre igen.

Og jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre.

Du siger, jeg skal finde noget andet der er sjovt. Hvad er lige så sjovt?

Du kan jo høre den på et gass, jeg laver med min venlasse.

Okay.

Hverden sen. Den er reakt, det er sjovt.

Jeg gider det sjovt.

Nej, jeg gør det sjovt.

Gør det, og du ikke gider.

Nej, nej, jeg gider.

Men du hører også nok på mig i forvejen.

Jeg måske, at i sådan en hel ærligt, så har det sådan med folk, jeg kender rigtig godt, at jeg synes det er svært at høre de ting, de laver.

Jeg kender engang.

Kender du ikke det?

Jo, jeg kan jo engang høre på mig selv, laver noget.

Nej, det er det. Men det kan jeg godt, fordi så kan jeg se det professionelt.

Altså, jeg kan ikke sidde og grine noget, jeg selv laver, men det kan jeg godt tåle og høre.

Men jeg lytter heller ikke særlig meget til de ting, Pelle laver, fordi jeg kender ham for godt, det er som om jeg har en samt.

Altså, jeg hører, vi snakker hele tiden.

Ja, det står jo godt.

Hvis du får de kæk, hver deres kæk ud af det, som du får, så må du jo lukke ørende for det andet.

Men man må også stå ved, at man selv er ved at blive en boomer, ikke?

Altså, nu får nogle af det, jeg skal have en andre hjem, det tror jeg, det er hun.

Ej, så vil jeg da ikke blive så bred over det.

Nej, men du er jo ikke vod nok til at slukke.

Så kan du udsække lidt over det.

Ja, det er jo det, der er så sættet ud.

Det er jo 60 lort, 40 år.

Men det er jo værd, det er gammel.

Altså, jeg tror bare, det er det.

Og når man er nødt der til, hvor man skal høre på Kasper og Frank for at få et godt græn, så må man jo så også måske kigge sammenkring.

Og være sådan, hvad er det egentlig, jeg har lavet i forhånden af rundt om det over?

Er det for et liv, jeg har skabt?

Hvad er det, jeg har skabt for et liv?

Jeg vil sige, at når jeg kigger rundt, så er det liv, jeg har skabt af et liv, hvor man har brug for en akut heling på en eller anden måde.

Altså, fordi det er et søvnløst liv, et meget travlt liv, et liv fuldt af lortet bliver og sådan noget, så det er sådan her.

Jeg har lige 10 minutter.

Hvordan kan jeg hurtigt komme til at grine?

Spro det igennem en helt podcast til en showpunchline.

Eller ringe til min showvinde i dag.

Hun som ikke tager telefonen.

Vil du tage telefonen og sige grinerne ting til mig, hvis jeg ringer hver gang, jeg skal til at sætte den her på?

Jeg har jo også sættet ved at blive boomer, kan man sige.

Så det er svært at være sjov.

Du skal lige op der, men jeg har 30 år gammel og har fået hængenbruster.

Ja, så bare ved, så du får børn.

Det vi skal snakke om i dag, altså dagens tema, det er det her med, hvornår man skal blande sig i sine venskaber.

Altså, hvor går grænsen for, hvornår og hvad man skal sige og gøre i forskellige situationer.

Det kan have afgørende betydning for dit liv, hvilke venner du har, når du er lille.

Et studie fra Harvard University viser for eksempel, at fattige børn, der har rige venner, tjener mere i voksenlivet, end de ville have gjort, hvis de var venner med andre fattige børn.

Faktisk hele 20 procent mere igennem snit.

Forskerne har undersøgt 21 milliarder Facebook-forbindelser, og den vej igennem fundet ud af, at det har kæmpe betydning for dine ambitioner, drømme,

adgang til informationer, netværk og jobmuligheder, hvilke venner du har som børn.

Så så meget er det større grunn til selv at have en høj diversitet i ens relationer og sørge for, at ens børn også får det samme.

Så skal vi i gang med venindebåden. Jeg har jo endnu en gang udvalget et spørgsmål.

Vil du læse spørgsmålet op? Fordi jeg er nogle gange lidt forvirret. Jeg laver nogle gange flere manusræstrejer, så kan jeg ikke huske, hvilke spørgsmål jeg har valgt.

Ja, men det spørgsmål du har valgt i dag, det hedder, hvilket dyr er du og hvorfor?

Hvad? Jeg har valgt det.

Ej, jeg glemmer sådan. Hvilket dyr er du?

Ja.

Fuck, et fed spørgsmål. Er det et bedste, fordi du spørgsmålet har været? Fordi jeg ved jo præcis godt, hvad jeg er for et dyr.

Nej, der var nok også forskel, fordi der var sådan her, hvilke dyr vil jeg ønske, jeg var?

Hvilket dyr er jeg måske rigtigt?

Der er jo lidt forskel. Det er dyr, man vælger med selvindsigt og dyr, man vælger, fordi det er det dyr, man vil ønske, man var.

Okay, hvad for en dyr vil du ønske, du var?

[Transcript] 112 For Venskaber / HVOR MEGET MÅ JEG BLANDE MIG?

Ej, kongaørn.

Okay, sen synes vi, hvorfor?

Ja, fordi den kan flyve, og så er jeg jo meget sådan, at jeg skal vælge, hvilke dyr jeg er, at jeg vil være det farligste dyr af dyrne.

Så du ikke bliver spist?

Så er der ikke nogen, der spiser mig. Så er jeg sådan, jeg er en kongaørn på himmelen, drøningaørn.

Så er der jo ikke nogen af de andre fulde, der kan chinerere mig, plus der ikke nogen af de

landdyrene, der kan chinerere mig, for jeg kan bare flyve vækreppen.

Så er der en græveling, der er fuldt i den dag, og måske jeg har lyst til at hæve mig, så kan jeg flyve.

Og så kan jeg sidde og kasse korbler ned på dine dyr.

Du skal jo også spise nogen.

Men det gør jeg jo også nu.

Det er rigtigt, det er selvfølgelig.

Jeg jager det ikke selv med min barnever, men det tænker jeg ikke over, at jeg er en ørn, tror jeg.

Nej, det tror jeg ikke.

Hvad er du så i virkeligheden, tror du?

Der er jo måske et massen punkrotter eller sådan noget.

Ej, hvorfor det?

Ej, det er bare det første der.

Nej, men det faldt bare mig ind nu.

Nu sagde jeg bare, hvordan kan jeg imod mig indtil?

Nå, men du ved, jeg vil gerne være det her store med mig selv.

De skal have flyvende, svævende dyr.

Men jeg er lidt mere et dyr, der sidder nede i en hule, og pæller mig selv røven.

Så kan jeg spise på smad.

Og så mænd.

For helt nu, hvor larmer man.

Jeg får ikke fucking styret så meget.

Og så måske også lidt en høne, sådan en rigtig sladerhøne, der renner rundt.

Ej, har I hørt det?

Har I hørt det?

Nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej.

Snakker, snik snakker med alle om mig selv og puster mig op i høen til gården.

Har I hørt, hvad jeg laver often?

En hane, måske en der.

Der er bare store galber.

Jeg ved det ikke.

Men punkrotter var det første, der kom op.

Jeg føler bare sådan lidt nusset dyr.

Eller at finde en steg dyr, som gerne vil være rigtig flot, og siger og smukker,

og sådan noget, man ikke rigtig har overskudt til det,

og derfor altså går rundt i tegningstøj og ser træet ud.

Det dyrer jeg.

Jeg begyndte også, jeg begyndte faktisk da at sørge spørgsmøttel.

Så var jeg sådan, okay, hvad for nogle enskaber?
Altså også, jeg prøvede sådan at beskrive et dyr.
Og så skulle jeg prøve at sammen, jeg kunne finde et dyr, der passer på det.
Jeg har fået noget dyr.
Hvad er det for et dyr?
Det er jeg helt klart også, det jeg gerne vil være.
Det er Delfinen.
Jeg vidste, det er godt.
Jeg vidste godt, det var Delfinen.
Poglede jeg at høre her, nu har jeg fundet nogle ting om Delfinen, ikke?
Ja.
For det første, så stammer navnet Delfinen fra Ollegræsk.
Jeg er jo ret meget fra Grængland faktisk.
Og det betyder liv, det betyder med en livmåre.
Underforstået, er det en fisk med en livmåre.
Det føler jeg mig lidt som.
Ja, forstår.
Jeg føler, jeg har været en stor livmåre,
og så svømmer jeg rundt hele tiden og bader året rundt.
Det er faktisk rigtig du elsker at bade også.
Ja, præcis jeg er jo virkelig en fisk i vandet, som man plejer at sige,
og det er det en fisk med en livmåre, det føler jeg også.
Så står der, Delfinen har en stor og kompleks jernepark,
hvilket er en grund til, at solar regner Delfinen bl.a. de mest intelligente dyr.
Så synes jeg, jeg er klog.
God til at bade, har en livmåre klog.
Indtil videre.
Ja, okay, okay.
Så står der, i stedet for Pelsen,
har Delfinen et tygt fedt lag lige underhuden.
Det isolerer, sådan så, at den kan holde høj kropstemperatur salg i vandet.
Og hvad er det, du mener sig til?
Jeg bliver aldrig kold, jeg kan bade året rundt.
Det er kommet efter min graviditet.
Lej, er en stor del af Delfinernes liv.
Jeg lejer, simpelthen fra morgen til aften.
Det gør du.
Jeg lejer gennem lej, jeg lejer at fange lej, jeg lejer at kille lej,
jeg lejer at danse lej, jeg lejer det hele.
Til selskab, Dulle Fjelleusermak, du kommer med guldig kris.
Er du også tidt ude og gør?
Det er helt.
Der er ikke noget, du ikke gør.
Nej, er det rigtigt?

Jo, det er rigtigt.

Så står der ud over det, så er Delfinernes sociale dyr,
som bliver meget tæt knyttet til hinanden,
og de bliver, hvis de har en ven, som er såret eller syg,
og de er også en semi-monogame, står der.

Der er høj sentynlighed for, at de bliver sammen i en samme part af hele livet.
Mer kan man heller ikke love.

Nej.

Så jeg føler, at der er mange ting, der går igen her.

Og du elsker Delfin, restaurant.

Jeg sidder tidt på Delfin.

Bare for, at de har kommet lidt ekstra i pulinen.

Jeg tænker, at den er købt.

Du har 100% en Delfin.

Nå, fedt.

Men det er også et fedt dyr at være.

Altså, der er du heldig.

Så er du Delfin, og jeg er grevelængen, eller punkrotten,
eller et eller andet sort.

Ejsel fra Peter Bløs.

Altså, du er helt sikkert noget nudet.

Altså, det synes jeg.

Ejsel har også noget.

Noget cute.

Jamen, det er det, jeg mener.

Det kunne godt være et ejssel, fordi det er cute.

Og det er trist, tidt.

I hvert fald, Peter Bløs, er meget trist.

Ja, meget trist, og meget stedigt.

Stedigt, trist, sur.

Kan byde fra sig.

Kan spark fra sig.

Kan godt lige gå og dykke drøv hele dagen.

Og kan skrive rigtig højt.

Ejselet er jo faktisk også.

Okay, det er nogle gode bud.

Vi har fået et helt konkret dilemma.

Som du lige vil læse op.

Det gør jeg lige.

Hej, Søde, Ida og Maria.

Jeg har en pair i færdveninne, som jeg ser et par gange om året.

Men som jeg snakker om alt med.

Føler vi meget åbne og ærlig over for hinanden,
og kan snakke om det meste.

Grunden til, at jeg kalder hende en pair i færdveninne,
er fordi vi ikke har nogen til at fælles omgangskris.
Jeg har fået nylig set hendes kæreste på en dating-app.
Sist jeg talte med hende var lige før Roskilde Festival,
og der var de stadig væk sammen.
Der er stadig billeder af ham på hendes Instagram,
men har ikke set hendes siden.
Så det er det eneste, jeg har at gå ud fra.
Jeg ved derfor ikke, om de stadig er sammen.
Hvad skal jeg gøre?
Føler jeg brudt at sige det, for hvad ville man selv ønske i den situation?
Men på den anden side ved jeg ikke, hvilke aftaler de har,
om de har slået op, eller hvad der skal i deres liv være især.
Er det overhovedet mit sted at blande mig?
K.H. en fortvivlende med syster, der bare vil gøre det rigtige.
Mit umiddelbar svar her, det korte svar,
er jo sådan der, skrivs i min ind og spørgner,
hey, hvordan går det?
Så kan det jo være, at hun selv siger,
mig men kæreste har slået op,
og så kan man være sådan her, okay?
Så behøver man ikke at sige, jeg har set ham på Tinder,
fordi det er ikke nogen grund til, at jeg ikke synes,
men ser hun, det går fedt.
Lad os kalle ham Joachim, han har lige frit.
Du ved, så kan der godt være, man skal begynde at være sådan.
Okay, så har jeg lige måske, kan du mødes at ringe kom kaffe?
Altså, det er jo nok det korte svar til det her,
fordi det er jo ret nemt at finde ud af, uden at være upassende,
om hun stadig er sammen med sin kæreste eller ej.
Det er jo bare at skrive eller ringe,
og hvad går du lave for tiden, så kommer man vel hurtigt ind på det.
Tænker jeg ikke?
Jo, jeg er meget enig, det var helt klart også det første,
jeg tænkte, det er at tjekke ind, bare at spørge om,
altså, at løse dig fast,
og spørge, hvordan I har det,
og har I lavet noget dejligt for tiden,
og så kan jeg jo sige,
men vi er ikke vi længere, vi har slået op.
Hvis det er det, og jeg er også helt enig,
hvis de så har slået op,
så skal hun selvfølgelig ikke sige noget,
om at han er på en dating-app,

det er for sådan irrelevant,
for den er ved den end at få ride.
Og hvis hun siger, ja, vi kærester, vi hygger os,
så vil jeg helt klart synes, at hun skulle sige det.
Ja, det er jeg faktisk egentlig i.
I hvert fald, altså, men det er,
hvis man så skal, du ved, begynder at grave lidt i det hele,
altså, altså, altså, lidt af det, der med grænser,
og sådan noget, så, så,
jeg tror faktisk, vi har snakket om det,
et veninde boksbørsmål,
også på et tidspunkt,
hvor det har blevet blevet foldet ud,
på den måde så meget, men,
men at det er en hård fint balans,
i forhold til i hvert fald,
for mig, hvad jeg egentlig gider at vide.
Ja.
Og det tænker jeg faktisk tit på,
at nogle gange, så lever jeg bedst i det der,
med out-of-site, out-of-mindset,
hvor der er nogle ting,
som jeg føler, at der er en grund til,
at jeg ikke får videre,
eller bør videre,
eller sådan, hvis alt, eller spiller.
Altså, og lad os sige,
at Maja Simon er kærester,
og at han opretter en dating-app.
Okay, ved du hvad?
Det vil jeg sku nok gerne have.
Også fordi,
det er til fuld offentlig skue,
og lige pludselig så skriver jeg,
sku nok også en artikel om det,
eller Reddit går ned, eller et eller andet.
Altså, der vil jeg gerne implementere,
og det er lidt ubehageligt,
at være den eneste, der går under,
I am happily in this relationship,
mens resten af københavn går rundt,
og tænker,
kukkelig kukk,
hvad fanden får godt ordentligt for hende?

Altså sådan,
yes please,
det vil jeg selvfølgelig godt have ud.
Men igen, synes jeg,
at det er svært,
det er en virkelig svært og kompleks ting,
men altså,
har Simon,
eller en af mine andre forhånd,
hver en kærester,
stået i byen, og fløttet,
med nogle piger.
Altså, alle nogle drengene,
eller hvad ved jeg?
Altså, du ved bare sådan,
at jeg har haft det hyggeligt,
og danset har været fjollet,
og forskelligt danset lidt tæt,
med nogen eller sådan noget,
så ved jeg ikke,
om jeg gider at fide det,
fordi jeg er sådan en prøv her.
Altså, hvis ikke der er sket mere,
og hvis han har haft det lidt sjovt,
og været fuld,
eller hvad ved jeg,
så har Fredvær med det,
altså, så gider jeg ikke begynde
at have sat riller,
fordi det kender jeg også godt,
så lige pludselig,
så får jeg det at vide.
Og så er sådan, hver en ellers mån lavet derude,
og kan jeg ståle på ham,
og ådne mig,
altså, hvor imod,
at det skulle nemmer for mig,
at hygge mig,
og ikke vide,
om Simon har røst røv,
og egentlig på et dansekul.
Altså,
lad mig lige sige en ting stang,
undskyld, skat for,

du bliver brugt som eksempel,
for tænks,
at jeg godt ved,
du egentlig ikke gør,
fordi du tager aldrig i byen.
Men hvis du kører.
Men vil du ikke være lidt bange,
for når du siger det,
at det så faktisk skete,
og så var der ingen,
der sagde det,
og så gik alle rundt,
og var sådan,
nu har jeg jo sagt,
hvor jeg hører i podcast,
nu har jeg jo sagt,
hun vil ikke vide det.
Bare nu står han jo,
og sjægger derinde igen,
og trækker,
og så er man jo altid.
Ja, men hun har sagt,
hun vil ikke vide det.
Ja, men hun har sagt,
hun vil ikke vide det.
Altså,
jeg tror,
man skal også igen,
så det er jo også meget så,
hvis det er sådan,
lad mig lige pludselig tage ud,
fredag lørdag,
alle weekend,
og stå inde på 7 p.m.,
i København,
og sådan der,
trøkket oppe og bliver.
Okay,
så var jeg måske også noget,
til punkt,
hvor jeg lige pludselig var sådan,
ej.
Okay,
nu vil jeg måske godt,

lad mig være sådan,
hvad er det,
der foregår herinde.
Men igen,
altså,
er Simon til julfrukost,
og der er så kun med,
på hans arbejdsplads,
i hvert fald,
nærmest,
fordi det er en fodboldklub.
Men,
han var ansat som pædagog,
var han på arbejdsstor,
han har danstet med sin kollega,
Henriette,
og du ved,
flyttede de lidt,
altså,
igen,
altså, forstår du mig ret,
og vejret et godt sted,
mit forhold,
hvor jeg virkelig støler for Simon,
så ville jeg faktisk synes,
det var for at vente tilbage,
lidt grænsoverskridende,
andre mennesker skulle komme,
og begynde at fortælle mig,
hvad de føler omkring,
at Simon danst,
som er Henriettes julfrukost.
Ja.
Fordi så begynder jeg,
alligevel at være sådan,
er jeg forkert?
Ja.
Hvor er det,
jeg sætter græns over for Simon,
er det mig,
der er næv,
eller sådan,
forstår,
og så vil det lige fysik,

påvirke en ellers ret,
søn,
og meget,
sielusifri,
relation, som mig og min kæreste har.

Ja, ja.

Og hvor,
at jeg egentlig har det,
jeg vil også have lov til,
at danse med Dennis
fra min arbejdsplads en dag,
hvis der er...
Altså, det er jo først det,
der mener,
man selv kan mærke,
synes jeg,
som anden parten,
som kæresten,
som den, der operater en tenderprofil,
som den, der danser
inden på klubben,
der ligger mere i det her.

Altså,
jeg vil lige sige,
der er det ikke altid med,
at jeg operater en dængelprofil,
du gør man ikke,
men man har en afsel,
om man går op med sin kæreste,
selvfølgelig ikke.

Men den der flødden,
synes jeg, er svær,
der er i hvert fald helt klart,
helt forskellige grænser
for alle mennesker.

Ingen gang,
bare for at være et parforhold,
også for de individer,
der er i parforholdet,
kan nogen føle,
at noget er forkert over grænsen,
og nogen føler,
at grænsen er et helt andet sted.
Så det er jo vildt svært,

at navigere i,
og noget,
som for mig,
ikke vil være utorskab,
vil være det for en anden,
og omvendt.
Og derfor er det,
selvfølgelig,
utroligst kompleks,
at begynde at fortælle
også nogle her ting,
som bevæger sig i grænsen eller andet.
Fordi jeg synes helt klart også,
en datingprofil,
der er vi over,
der er vi over grænsen for,
alle med mindre,
at man ikke har et monogame parforhold.
Men i monogame parforhold,
der tror jeg,
alle vil synes,
at lave en datingprofil,
at det er her,
det er over grænsen.
Men lad os se,
hvis vi tager udgangspunkt i det,
i den situation,
og hun finder ud af,
hendes veninde,
hun laver,
tager den her samtale,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
hun finder ud af hendes veninde,
Så skal man også være sikker på, at man er til rådighed til at gribe den person,
men de, som overbrænger lorten til.
Vil du have, at din veninde skulle fortælle dig det fysiske, så skulle hende her
tage til den anden eller anden af landet, hvor de jo bor langt væk fra hinanden,

og sådan noget for at sige det.

Eller kan man sige det på telefonen, eller sådan noget?

Jeg synes godt, man kan ringe, men jeg tror bare igen, det er der med at sikre sig.

Hvad har du at planere i dag?

Du ved igen, at det er der.

Tjek ind, hvad skal du i senere.

Sikre sig, at man ikke selv har et eller andet tæt schema hele weekenden.

Jeg tænker, at det er helt den helt fede måde at gøre det på,

vil vel være, at man i hvert fald også selv er til rådighed.

Jamen det er det, jeg mener.

Og nu siger du den anden eller anden af landet.

Men hvis man overbrænger sådan en lort, så synes jeg bare, man skal være klar til at høre på bilen,

Nu sidder min veninde undgået i baglås.

Jeg har lige fortalt hendes kæreste, har en datingprofil.

Og nu skal jeg være klar til at sætte dig hen og gribe hende i det.

Eller i hvert fald sige hun er velkommen her, eller hvad ved jeg, ikke?

Eller være klar til at kunne tale telefonen hele dagen og svare på beskeder.

Altså hvis man skal viderebrængen sådan en lort,

så må man også helgaderes så med, at man har et safety net til at gribe den person,

der skal have den kastet i ansigtet.

Det nødder ikke også fordi, så kan jeg lige få sige, hvorfor har man så hurtigt behovet for at fortælle det.

Fordi der er også mennesker, som nogle gange godt kan lige bare fortælle sådan noget.

Fordi det er dramatisk, fordi det er spændende, fordi det giver dem et boost et eller andet.

Og så kan man lige kaste en lort efter nogen, og så kan man være sådan,

Når jeg har også en aftale nu, så er jeg ikke lige på mobilen, det er næste fem timer.

Og så kan det lige få sige, hvorfor havde du egentlig behovet for at fortælle mig det her?

Var det fordi du bare synes, det er fedt, når der drejer mig i andre menneskers liv?

Fordi så er det kun dit eget ad, der er fuckt.

Eller var det fordi du rent faktisk elsker mig højt og gerne vil passe på mig?

Altså sådan, det er der jo også sit forskel på.

Din hjerte har svært ved at skældne mellem afvisning og død.

Og jeg følger det er at tre er det en af grunde til, at smerten ved kæreste sov kan føle sig ekstremt voldsomt.

Menskede er et socialt væsent, der historisk set altid har haft brug for sin fluk for at overleve.

Hvis du blev udstødt og var alene, var risikoen for at dø enormt.

Og så meget har hjernen bare ikke udviklet sig siden stenalderen. Det er svært.

Jeg kan i hvert fald genkende, at jeg da jeg var yngre, blandede mig meget mere i min venind og relationer end jeg gør i dag.

Altså der vil jeg sige alt.

Altså jeg er nogensinde noget hørt og hører det. Og selv altså fuldstændig udokumenterede rykter.

Fordi jeg havde en eller anden ide om, at sandhed fremfor alt eller ærlighed fremfor alt og totalt gennem siktighed.

Og at jeg er den bedste mulige venne, hvis jeg altid fortæller dig alt hvad jeg ved eller sådan.

Sådan har jeg det været forlæggeligt. Den synes jeg er helt galt.
Og jeg har også oplevet mange gange i 112. knust i hjertet og samtaler, at folk har fortalt, at deres venner har fortalt dem ting om deres ekskerrester.
Altså det er ikke unormalt, at folk siger, at jeg har lige set ham på en dedinger.
Eller jeg så ham sidde på en café med en PI.
Eller jeg så ham i byen og der var han der godt nok fuld.
Eller et eller andet, hvor jeg tænkte, at det ikke er common knowledge, at det gør man ikke.
Og det har jeg bare lyst til at sige, hvis det er hendes ekskerreste, aldrig fortal nogen noget om deres ekskerrester.
Hvad med ændrer de selvsbær?
Ja, og selv der, hej der sådan her.
Du kan godt søge det selvdestruktive, fordi du lykkes forældstreder hjertesord.
Men har du set ham på Superbjørn, for du er der udtidt, der tror jeg er superfint at sige nej.
Det er mig, der sidder og tænker på, hvor meget jeg altid har været sådan en, der har sagt sådan, show.
Du ham så, sagde han noget, kiggede han på dig, kiggede du bare ham, kiggede han bare andre.
Jamen det er det.
Bare han var toilet, hvor mange gange, bare han var ad stiv, havde han blå trøjfog, trøjende med polo på, den jeg elsker.
Øj, lort.
Altså, virkelig sådan mig altid.
Ej, fuck.
Jeg har tænkt det nok mig.
Jeg har tænkt det nok mig.
Hvor han ikke også rigtig flot?
Hvor jeg tænkte det nok mig.
Altså sådan, om vi kan lide noget altid bare sådan, ja, jo, ja.
Ej, vi sagde hej, ja.
Han så frisk ud, ja.
Det var sådan, eller også jo mere, man træner, det var også mig sådan.
Altså, så blev det jo sådan, ej, han var faktisk rigtig grimt.
Ja, eller sådan, men du ved mere at fortælle, men det er faktisk rigtig nok, måske det bedste.
Bare at sige selv, at man har set ham store tur ikke hele natten.
Ja, men det er det.
Ej, han var der faktisk ikke.
Ej, men det...
Eller jeg så ham i hvert fald ikke.
Nej, præcis.
Altså, jeg havde også en gæst fra Nylig, hun havde to gnus.
Jeg er der, som sagde, at hendes...
Altså, hun var ligesom i sådan en firekløver-konstellation, hvor at hendes bedste veninde og hendes kæreste's bedste venne var kærester.
Så de var ligesom altså sammen de fire.
Og da hun så blev forlæt, så spurgte hun hele tiden veninde.

Hvad laver han nu?

Hvad laver han nu?

Hvad gør han?

Hvad har I af planer?

Hvad skal, hvordan selv ud ved gøren?

Og der havde veninde bare sagt ret hurtigt, prøv at høre, jeg forstår godt, du spørger om det hele.

Du skal ikke have noget at vide, du bliver bare bims.

Ja.

Og så var hun ligesom...

...kort rydt af der, fordi hun bedste, at der sad en lille drame af afhængig person på den anden side med et gnus hjerte.

Og ikke selv kunne styre, hvad der i virkeligheden var godt for hende og forhåndet.

Ej, men det er sådan noget der.

Altså, nu kommer det bare op på Dystown.

Altså, jeg kan også huske, jeg havde snapt hjert dengang, hvor man kunne se med avatars, hvor folk befandt sig i byen.

Hvor mange mener, de var fra en og sådan noget?

Altså, det var virkelig den mest toxiske, jeg havde, da jeg kom ud af mit...

Det har jeg slet ikke grød.

Ej, det skal du sku være glad for mig, det er pga.

Jeg har stået ind på dengang, så jeg tog motel og bare kiggede på de der fucking avatars på min ex.

Altså, hvor er han nu? Hvorfor er han bare dimon?

Hvor langt nede gaden er han?

Nej, nej, nej.

Altså, og altid været sådan, hjertebanken, nej, nu nærmere, han siger, jeg tog motel, gav ved.

Altså, altså, men så er alle andre, der har stød og hørt, hulet, da docks havde på 30. salen, inden buss, økbanen blev drukket ud af shots.

Så har jeg stået over hjertet.

Frag mig den avatar, hende nu.

Bange på dekagen.

Skulle man spørge de andre, om de måske skulle have lyst til at tage videre?

Hvem har ikke altid haft lyst til at tage på hjertbanen på dekagen ned omkring hovedbrængkorn?

Skulle der et meget fedt sted, egentlig?

Hallå, altså!

Jeg ved godt, at de lige står videre og twækker det her over, men skal vi ikke tage på hjertbanen på dekagen?

Hvad siger I?

Skulle der et humud stål, et tilbrud?

Todeskunner efter den, der avatar, bare sådan rykker så videre.

Ej, ved I hvad?

Jeg tror, bare glemte salens bar.

Hvad siger I til det?

Den enda strød, han så været fucking fed.

Ej, nej, nej.

Der måtte jeg også let den abtassist, fordi jeg var sådan slå...

Det lyder godt, det lyder rigtig godt.

Så jeg er faktisk enig. Jeg tror, det er rigtig godt at sige til folk, som vil vide ting om deres exkaster.

Man skal beskytte de folk, man elsker, og også i forhold til information.

Det synes jeg helt klart.

Og når det er exkaster, synes jeg, der er virkelig nærmest ikke noget, du skal sige overhovedet.

Altså med mindre, at det er sådan noget, du ved, at din veninde kommer til at finde ud af, at han skal være farlig om lidt,

fordi det bliver enageret på Facebook, og hun kommer til at blikere det,

så det måske er federe, at hun får der videre dig, end at hun ser det der skandingsbillede pludseligt og kommer op.

Altså der kan være nogle undsalelser, men ellers synes jeg sådan, 99 % af alle skal du ikke sige videre, når det er exkaster.

Og når det er kæresten, hvis det er den situation, det er her, at de stadig er kæresten, så synes jeg, man skal...

Altså som du siger, virkelig, sådan vurderer, er det, for det første er det over den, det er bagatelgrænse,

som hedder fløjt, eller dansk, eller lidt for fuld, eller altså sådan nogle der ting, er det fordi han har stået og snaget,

men anden i byen, eller er det fordi han har en datingprofil, eller er det fordi han er gået hjem med en anden, eller hun er,

så synes jeg, at man som ven har en forpligtelse til at fortælle det, og så synes jeg, at man skal fortælle det

på en omsorgsfuld måde, altså hvor man lige tager sig tiden til det, og hvor man ved, at man ikke siger, nu ligger jeg på,

og så går jeg i møde de næste fem timer, kan du have det, men at man er til stedet, og at man kan slutte samtalingen,

med at sige, hvad har du brug for, skal vi ses, vil du gå en tur, har du brug for at snakke med om det, er der nogle andre, skal vi ringe til din bror, eller din søster, eller hvad din plan i aftenen, og tjek ind,

altså så må man også tjek ind, hvis det er, at der bliver svaret, god, det visste jeg ikke, det er jo helt forfærdeligt,

at han er meget utro, hvis det er den situation, de står i, så synes jeg også, at noget, der er vildt vigtigt,

når man blander sig i hans liv, og også bare generelt, når ens venner har det svært, det er, at den lille sorg,

de har, eller store sorg, eller hvad det kan være, eksisterer jo ikke kun i den time, eller de par timer, hvor det lige eksisterer i dit liv, altså der er det så vigtigt at tjek ind løbende, altså at blive ved, og også dagen efter skrive igen, og også dagen efter skrive igen, og så måske behøver du ikke skrive hver dag i to uger,

men så skriver du igen fire dage senere, hvordan har du det nu, og har du brug for noget, altså sådan så,

fordi det kan føles nogle gange, når man er den ven, der er ked af det, kan det jo føles som om, når man får et eller andet sådan der, er vide,

at det er sådan, og i blækkeligt ting, der eksisterer, også forsvinder det for alle andre, og så sidder man tilbage med det alene,
og det er netop også det, jeg mener med, at man skal huske, hvis man er den, der blander sig, hvorfor gør jeg det?
Altså fordi jeg har fået rush ud af at leverne noget spændende, interessante information, og at det er spændende, altså man skal ikke bare smide en bompe,
og så lige klappe personen på skulderen, og så være der, når jeg skal også videre.
Nu fik jeg det ud af det, jeg var jo nu fik jeg den, der det går søbt til de andre, eller sådan, fordi det er noget, altså det tror jeg,
men det er jo selv, jeg har gjort, det tror jeg, derfor jeg bare taler om det på den der måde,
altså ikke inden for de seneste ti år med et liv, men jeg har gjort det der, hvor jeg yngre, som du har sieret det der,
altså så var det lidt mere spændende, man tænkte i går, konsekvenserne, man tænkte, altså det var mere bare det der,
jeg hinder leveret, og det er så af de detaljer til nogen, og det er spændende at få ud, at se hvordan en person reagerer,
det er spændende at høre, hvad hun eller han har at sige om det, så kan jeg gå videre til nogen andre,
jeg sagde det her til hende eller ham, hun reagerede på denne her måde, og hun visste åbenbart ikke,
åbenbart, ja ja, og så kan jeg byen snakke, jeg har jo fået en lille by, og jeg har prøvet det samme selv,
jeg har også prøvet folk at komme til mig, og jeg har været sådan, har du hørt det her sige folk om dig,
hvad har du at sige til det, okay, spændende, eller det her sige folk om mass, du kaster med lige nu, og det er også sindssygt ubehageligt, fordi det netop føles mere som sådan en undskyld, er det her sige, jeg kunne så rene her, eller er det fordi du faktisk har lyst til at være omsorgsfuld og kærlig over for mig,
og give mig nogle informationer, som du tror, jeg ikke kan leve uden, ikke?
Og det er bare virkelig vigtigt, at når man først træder ind i andre menneskers liv, og gør noget, der er så grænseoverskridende, og måske kommer til at ændre alt muligt for dem, så skal man godt nok også, du er klar med en rædningsvest, som man kan sige det på den måde, og man ved jo heller aldrig, hvad folk går og bakser med, eller hvad deres, hvor deres grænse går, og man skal jo også huske, fordi man måske selv har nogle ting, f.eks. igen, så er det bare vigtigt, at så ser man nogen fløde, så ser man opfatter man noget, eller et eller andet, og man måske selv i sit parforholdet, er sådan, at han skal ikke danske med andre piger på klubben, så nu skal jeg fortælle, og jeg skal også gå og sige det til alle de andre, jeg er i byen med, har I set, han står der, eller måske mere bare være sådan her, pasting og interlærken, som vi også tit har sagt,
og så tænke, men jeg ved, at Ida, hun er ikke så chalu-anlagt, og hun er sikkert sgu ligeglad, og skal jeg virkelig sætte riller i hovedet på hende om hvad, og skal jeg virkelig sådan her ud i Simon's aften,
altså så synes jeg, at han skal være disko-socielt, at han er ud, måske jeg bare skal købe så bukkershjort og holde min kæft,

altså sådan, men hvis vi konkurrenterer skal sige det her, så synes jeg, at som vi sagde i starten, er dilemmaet,

eller er afsnittet, tjek ind, spørg hvordan I har det, hvordan går det med jæret,

så skal man endnu nok ret hurtigt, sådan sige, vi er slød op, vi er kærester,

og er der så en dating af, at vi spælder, så vil vi jo begge to sige, så synes vi, at hun skal have der vidde,

men så skal du også være klar med badringer og redningsveste og alt muligt andet, ikke?

Jo, enig.

Kærlighed kan hele dit knuste hjerte.

Det lyder måske provokerende og paradoxal, når det jo er kærlighed, der måske er knuste i første omgang,

men jeg taler ikke om romantisk kærlighed som medicin, bare kærlighed helt generelt.

I følge det psykologiske site udeforsksændet kan selvkærlighed, en morskærlighed, kærlighed mellem venner,

eller lignende hele dit knuste hjerte.

At føle sig anerkendt og accepteret af andre hjælper os med at lide vores knuste hjertet sammen igen,

fordi vi kan mærke, at vi ikke er alene.

Faktisk bliver vores hjertet stærkere af modgang.

Det kaldes modstandsdygtighed og evnen til positivt at tilpasse os vanskelig forhold.

Fatt?

Det var et godt, konkret, dejligt dilemma der.

Ja, det synes jeg også.

Hvor man kommer med, det er ikke noget med at ikke rigtig nærke om, kan jeg godt lide.

Men skal vi høre, hvad Marco har sige så?

Det synes jeg også, vi skal.

Det kommer her.

Det kan være fristende at blande sig i sin venner's privatliv, hvis man er overbevist om, at de står et svært sted i deres liv,

og måske befinder sig i nogle dumme situationer.

Måske man synes, at deres kærester er en rør over for dem,

måske man har været vidende til, at kæresten har været ens ven utro,

måske der er vold i hjemmet eller måske har venne udviklet misbrug, som de ikke selv er klar til at kende.

Selvom man er ren omsorg kan få lyst til at blande sig, er det ikke altid at det er en god idé.

Nogle gange kan man risikere at komme til at presse ens egne bekymringer og synsninger ned overhovedet på andre,

og så ender det altså med, at andre får noget, de måske ikke har bedt om.

I hverste fald kan det resultere i, at de bliver overvældet eller provokerede

og begynder at tage afstand for at undgå følelsen, da jeg har en på nakken.

Men det er selvfølgelig langt fra i alle tilfælde, at det sker.

Nogle gange kan det give god mening at blande sig, men inden man beslutter sig, skal man lige gøre sig nogle overvejelse først.

Tænk over hvorfor du overvejer at blande dig.

Tænk over hvilken funktion og potentielle effekt det vil have.
På dig, på din ven og på jeres relation.
Hvad er det, der gør, at du synes, at det er vigtigt?
Og ville din ven synes, at det var lige så vigtigt?
Hvilken betydning ville det have for jeres relation, hvis du begyndte at blande dig?
Og hvad kunne der potentielt ske, hvis ikke du blander dig?
Er de desideret til far for sig selv eller andre?
Eller lever de bare deres liv på en måde, som du ikke mener hensigtsmæssigt?
Hvis det er sidst nævnt, så overvej lige en ekstra gang, for hvis skyld du blander dig.
Hvis du beslutter dig for at blande dig, er det enormt vigtigt, at du først gør dig nogle tanker om, hvordan du gør det.
Det er selvfølgelig forskelligt, hvordan man bør gøre afhæng i dag, hvad der er på spil.
Der er ikke kun én rigtig måde at gøre det på, men i mange tilfælde vil jeg råde til, at man undgår at presse for meget på.
At man spørger ind til deres situation.
At man lytter i stedet for at antage ting, og at man tilbyder sin støtte frem for at påtvinge den.
Det var det for i dag.
Det var det for i dag.
Det var der sko.
Er du en dejlig dag foran dig?
Jeg har en dejlig dag foran dig, og jeg skal sko hjem og lægge vasketøj sammen.
Sådan?
Og så skal jeg hjem og sige til Simon, at han skal være vennerlig snart og få vores hund anternt til hundefrosør, fordi han lukter af røvhul.
Nej, det er faktisk rigtigt, og det er faktisk også sønt for anternt, fordi jeg kommer til at heltidende tage lidt afstand fra ham.
Han er en stor smuk, dejligt flot sammenligere.
Han skal have et bad.
Man kan ikke bade ham selv?
Han er sammenligerede.
Han har så uendeligt meget hår og sådan noget underpels og sådan noget.
Det er svært, og vi kan godt bade ham selv, men hvis vi bader ham selv.
Nu kommer der lidt hundene inden for at tage folk med her, hvis man overvejer for en sammenligerede.
Der er jo nogle tidspunkter i løbet af et år, hvor en hund skal skifte ham, hvis det siger, og skal skifte pels.
Der er nogle tids nordstider med skifter herunder, både sommer og vinter.
Og lige om lidt bliver det jo vinter.
Det er nærmest allerede en lille frun vinter.
Og så har Anton rigtig meget hårdt og sidder løst.
Hvis han kommer i bad, så fæller han endnu mere bagefter.
Og derfor er det vigtigt, at han kommer til hundefredsøren, så de kan børste ham, føne ham, bæske ham, shredde ham, groomer ham.
Sådan at alle hårder ikke falder hjem på mit tøj.

[Transcript] 112 For Venskaber / HVOR MEGET MÅ JEG BLANDE MIG?

Okay, om det giver mening.

Så det skal jeg faktisk hjem og punke mit kaste på?

Hellere lykke med den samme tale.

Det er svært, jeg har faktisk sagt det i to måneder nu.

Men i dag skal det være.

Så det er jo det, du altid skal faktisk.

Hver gang vi snakker sammen, skal du hjem og sige, skal jeg hjem og sige, at det er en hundluk, der har røbt.

Og jeg synes, det er sødt for ham, for der er ikke nogen, der kan klappe ham med.

Okay.

Vi snakker til ved i næste uge.

Det gør vi.

Hvis du har et venskæbsspørgsmål, du gerne vil hjælpe med her i podcasten, så send det til en af os på Instagram.

Så kan det være, at det er dit spørgsmål, som vi tager op i næste uge.

Mit navn er Maria Jansal.

Og mit navn er Ida Sofia.

Du har lyttet 112 for venskaber.

Vi lytter svød.